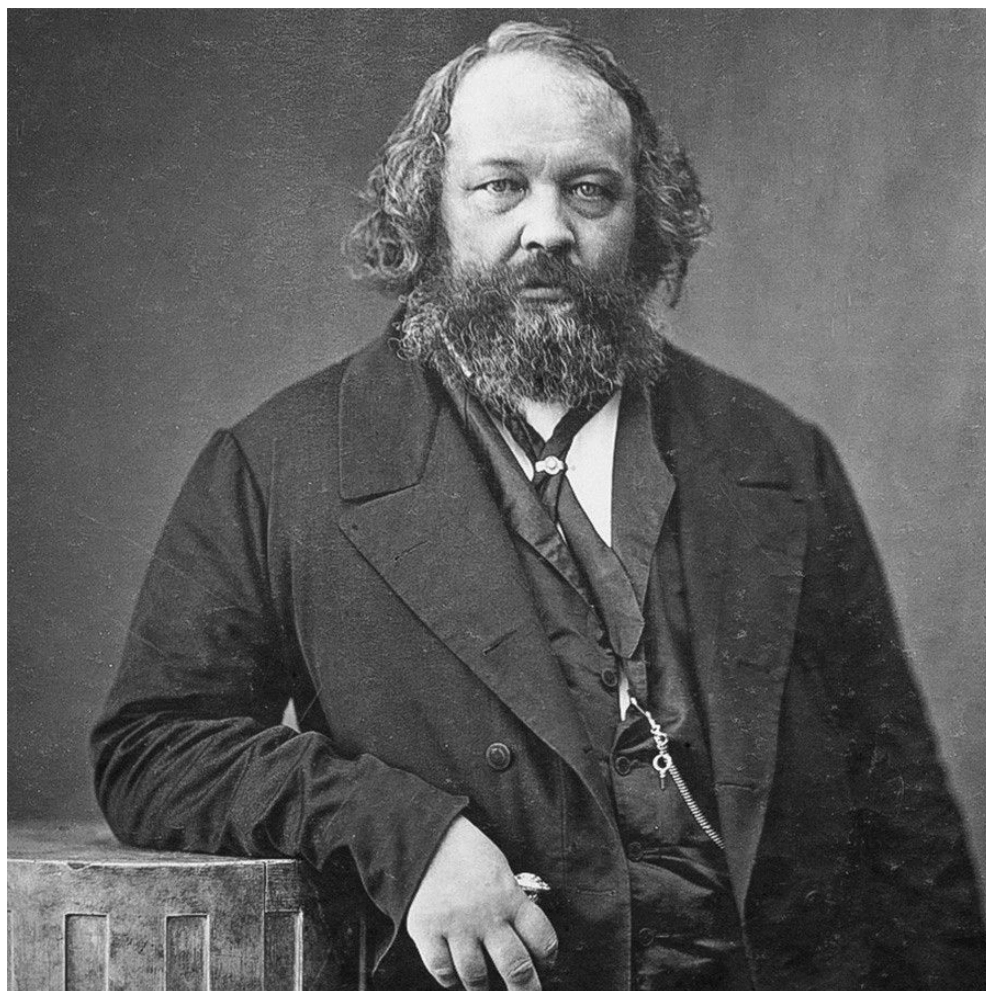

DISKUTADO PRI LA SUPOZITAJ DIVIDOJ DE LA INTERNACIA

Esperantista Revoluca Internaciisma Movado

***Bakunin Civitana Respondo
Al la kunuloj redaktistoj de la Bulteno de la Jura Federacio.***

Karaj malhonoraj kunuloj! La Glavo de Damokloj, kiujn ni estis minacataj tiel longe, finfine renkontis niajn kapojn. Ĝi estas pura ne glavo, sed la kutima armilo de s-ro Marx, amaso da rubo.

Efektive, en la nova privata cirkulero de la Ĝenerala Konsilio de Londono, datita la 5-an de marto 1872, sed transdonita al reklamado, ŝajnas, nur en la lastaj tagoj, nenio mankas: ridindaj inventoj, falsado de principoj kaj faktoj, odiaj insinuoj, cinikaj mensogoj, kalumniaj kalumnioj, fine ĉiuj militaj paraferoj de s-ro Marx. Ĝi estas kolekto tiel plej malbona per ĉiuj absurdaj kaj malpuraj rakontoj ol la pli perversaj ol spiritaj ol spiritaĵoj de la germanaj kaj rusaj judoj, liaj amikoj, liaj agentoj, liaj disĉiploj kaj, samtempe, la valetoj ekzekutistoj de liaj altaj verkoj, propaganditaj kaj kontraŭ ĉiuj, sed la plimulto, kontraŭ mi, kontraŭ mi, kontraŭ mi.

Mi ankoraŭ memoras la ekklamon antaŭenpuŝitan ĉi-foje, antaŭ mi, de unu el la subskribintoj de ĉi tiu cirkulero: "Marx Wird Sehr Unzufrieden Sein"¹. – Marx estos tre malfeliĉa ! Kaj efektive, li estis tre malkontenta; kaj mi memoros, ke la afero estas la plej granda. Germana judo Maurice Hess en la vekhorloĝo (en aŭtuno 1869), reproduktita kaj disvolvita baldaŭ poste de la Borckheim kaj aliaj germanaj judoj en la Volksstaat ?

Dum du kaj duonaj jaroj ni subtenis ĉi tiun malpuran atakon en silento. Niaj kalumniantoj unue komencis kun malprecizaj akuzoj, miksitaj kun malfiksa malvolemo kaj venenaj innuendoj, sed samtempe tiel stultaj, ke en la foresto de aliaj kialoj por silentigi min, la naŭzo miksitaj kun malestimo, ke ili kaŭzis en mia koro sufiĉe por klarigi kaj legitimi mian silenton. Poste, kuraĝigita de ĉi tiu longimeco, pri kiu ili ne povis diveni la verajn kialojn, ili puŝis sian malpuran malbonecon ĝis mi reprezentas min kiel panslavisto, rusa, napoleona, biskara, eĉ papista ... dungito, napoleona agento ...

Estis vere tro stulte respondi al ili. Sed por silenti, mi estis tre grava ol la natura naŭzo, kiun oni spertas por batali kontraŭ koto. Mi ne volis provizi pretekston por ĉi tiuj indaj civitanoj, kiuj evidente serĉis unu, por povi redukti al sia grandeco grandan debaton de principoj, transformante ĝin en mizeran demandon de homoj. Mi ne volis alpreni al mi iun ajn parton de la terura respondeco, kiu devas reveni al tiuj, kiuj ne timis enkonduki ĉi tiun internacian asocion de laboristoj, kies proletaro de tiom da landoj atendas ĝian savon hodiaŭ, kun la skandalo de personaj ambicioj, la ĝermoj de malakordo kaj dissolvo. Mi ne volis oferti al la burĝa publiko la spektaklon, tiel malĝoja por ni, tiel feliĉa por li, pri niaj internaj disensioj.

Fine mi pensis, ke mi devas sindeteni de atakado, antaŭ ĉi tiu sama publiko, koterio, en kiu, mi ŝatas rekoni ĝin, estas viroj, kiuj donis nediskuteblajn servojn internacie.

Sendube, ĉi tiuj viroj malhonoras sin hodiaŭ kaj faras grandan malbonon al la internacia per uzado de kalumnio por kontraŭbatali kontraŭulojn, ke ili probable malesperas redukti per la potenco de siaj argumentoj. Sendube al ilia granda fervoro pro la kaŭzo de la proletaro estas aldonita, laŭ sufiĉe malagraba maniero, konsiderinda dozo de konceptitaj asertoj kaj ambiciaj vidpunktoj, personaj kaj raso ... sed tamen estas vere, ke ĉi tiu fervoro estas sincera. Almenaŭ mi estas perfekte konvinkita, ne rilate al ĉiuj, sed rilate al multaj el ili; Kaj ĉar ili ĉiuj unuiĝas, mi devis sindeteni de atakado de iuj por povi savi aliajn.

Cetere, mi ĉiam rezervis min por telefoni al ĉiuj miaj kalumniantoj antaŭ ĵurio de honoro, ke la sekva ĝenerala kongreso probable ne rifuzos min. Kaj kondiĉe ke ĉi tiu ĵurio ofertas al mi ĉiujn garantiojn de senpartia kaj serioza juĝo, mi povos klarigi al ĝi per la necesaj detaloj pri ĉiuj faktoj, politikaj kaj personaj, sen timo de la malavantaĝoj kaj la danĝeroj de nediskreta malkaŝo.

Sed estas alia ordo de faktoj, de ĉiu publika karaktero kaj tiu marka kalumnio, kontraŭ ĉi tiu tempo de ĉiuj membroj de la Ĝenerala Konsilio, konscie kaj malbone distordita. Restarigi ilin en sia vero, kontribuante, laŭ la mezuro de miaj fortoj, al la malkonstruo de la sistemo de mensogoj konstruitaj de s-ro Marx kaj liaj akolitaj, tia estos la temo de redakcio, kiun mi proponas eldoni antaŭ la kunveno de la Kongreso.

Mi finos ĉi tiun leteron per lasta observado. Nenio pruvas pli bone la katastrofan superregadon de s-ro Marx en la Ĝenerala Konsilio, ol ĉi tiu cirkulero. Trarigardi la nomojn de la kvardek sep subskribintoj kaj vi apenaŭ trovos ilin sep aŭ ok, kiuj povis regi ĉi-kaze kun iom da scio pri la faktoj. Ĉiuj aliaj, komplezemaj kaj blindaj instrumentoj de marka kolero kaj politiko, kontraŭbatalas kalumnian kondamnon kontraŭ ni, ke ili neniam vidis aŭ aŭdis, kaj ke ili juĝis kaj ekzekutis sen eĉ esti detenitaj por sendi al ni demandon!

Tiel estas kiel en la Londona Ĝenerala Konsilio ni aŭdas justecon, la veron, la moralon, kiu laŭ la recitaloj de niaj ĝeneralaj statutoj devas servi kiel bazo por ĉiuj kolektivaj kaj individuaj raportoj en la Internacia Laborista Asocio? Ah! Sinjoro Karl Marx, estas pli facile meti ilin ĉe la kapo de programo ol ekzerci ilin!

Ŝajnas, ke en ĉi tiu momento, kiam la Belga Federacio pridubas la postan ekziston de la Ĝenerala Konsilio, ĉiuj membroj de ĉi tiu Konsilio estis ĵaluzaj pruvi, ne nur ke la institucio fariĝis senutila, sed ke ĝi estas nur malbona hodiaŭ.

Saluton kaj solidareco.

Mihail Bakunin, Locarno, 12 junio 1872.